

nøjagtig som fru Margrethe Vestager var inde på – jo har udviklet sig fra at være en pasningsordning for ca. 40.000 børn til i dag at være det sted, hvor mere end 200.000 børn tilbringer en stor del af deres eftermiddag og dermed deres fritid.

Det er altså, hvad der er sket siden november 2000.

Flere har også været inde på muligheden for at udvide skolefritidsordningen. På trods af at det ikke har noget med lovforslaget at gøre, vil jeg lige benytte lejligheden til at skitsere, hvad det egentlig drejer sig om, når vi taler om en udvidet skolefritidsordning.

Der er tale om en dispensationsmulighed, som rent faktisk blev indført helt tilbage i 1990 og altså har været en del af folkeskolelovgivningen siden 1990. Alt i alt er der i dag 105 skoler, som har mulighed for at lave en udvidet skolefritidsordning, og antallet har været meget, meget konstant de seneste mange år. Der er altså ikke sket nogen dramatisk forøgelse af antallet af børn, som går i udvidet skolefritidsordning.

Der er det helt klare kriterium for, at man kan få dispensation til at lave en udvidet skolefritidsordning, at man skal være en lukningsstruet skole, dvs. en skole med mindre end 150 elever. Det skal selvfølgelig ses i lyset af, at skolen er en meget betydningsfuld faktor i et lokalsamfund, og hvis man har mulighed for at lave en udvidet skolefritidsordning med de aktiviteter, som det naturligvis betinger, kan det være med til at sikre, at man kan fastholde skolen i lokalsamfundet. Det synes jeg faktisk er en rigtig god mulighed, og jeg ønsker ikke at fratage kommunerne den mulighed. Det skal naturligvis udtrykkeligt slås fast, at der er tale om en dispensation, og at den ganske enkelt bortfalder i tilfælde af, at skolen vokser og får over 150 elever.

Jeg er til gengæld ikke enig med Kommunerne Landsforening, der i dagspressen i sidste uge har udtrykt ønske om, at det skal være en generel lovbestemmelse. Det mener jeg ikke der er grundlag for. Jeg mener fortsat, at det kun skal være en dispensationsmulighed, og jeg mener ligeledes, at det stadig kun skal være, hvis en skole er lukningsstruet, man skal have den mulighed.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

I min ordførertale citerede jeg undervisningsministeren for, at hun i en avisartikel i 2000 havde

nedlagt veto mod at indføre ordningen, og jeg spurgte hvorfor.

Nu har jeg fået svaret fra undervisningsministeren, og det er, at grunden til, at man nu går ind for den, er, at vi har fået en ny regering. Det vil sige, at argumentationen er, at når der ikke er en Venstre-regering ved magten, ønsker man at straffe de økonomisk dårligt stillede familier i dette land. Så er det i orden, at de skal betale mere for deres daginstitutionspadser, for Venstre kan nemlig nedlægge veto.

Jeg vil gerne spørge: Synes undervisningsministeren ikke, det er en noget mærkværdig holdning, når undervisningsministeren næsten i samme åndedrag taler varmt for, at vi skal gøre noget for at bryde den negative sociale arv? Jeg kan nærmest konkludere på baggrund af det svar, undervisningsministeren giver, at så længe Venstre ikke er ved fadet og ved magten og får lov at sidde med regeringsansvaret, er man sådan set mest interesseret i ikke at bryde den negative sociale arv, men tværtimod i at stimulere den og få den til at vokse.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg ville sætte pris på, hvis vi skal i dialog med hinanden og hr. Thomas Adelskov refererer, hvad jeg har svaret, at det er et fyldestgørende citat.

Kl. 15.25

Jeg svarede fru Line Barfod og hr. Thomas Adelskov på spørgsmålet om, hvad der er sket siden 2000, at vi har fået en ny regering, der har sat fokus på, hvordan vi skaber bedre vilkår og rammer for børnene, så vi kan bryde den negative sociale arv. Jeg refererede til det store analysearbejde, vi har lavet. Med afsæt i det er det selvfølgelig helt, helt relevant at se på, hvad skolen kan gøre for at bidrage til at bryde den negative sociale arv, og i den sammenhæng er det også relevant at se på, hvad skolefritidsordningen kan gøre. I den forbindelse pegede jeg på, at vi har afsat midler til lektiehjælp i skolefritidsordningerne, og at det er særdeles relevant at sikre, at også de socialt svagere stillede familier har mulighed for, at deres børn går i skolefritidsordning og dermed får del i de aktiviteter, skolefritidsordningen naturligvis har at byde på.

Men hvis hr. Thomas Adelskov ønsker en dialog, vil jeg sætte pris på, at vi gengiver hinandens svar på retvisende måde.